

Avui dia, la protecció de dades ha esdevingut una necessitat vital per a la supervivència de les empreses. Els ciberatacs i les filtracions són cada cop més freqüents i esdevenen una amenaça constant que pot tenir un impacte devastador en les organitzacions, tant en l'esfera econòmica i patrimonial com en la reputacional. Per això, cada vegada té més valor, adoptar les mesures necessàries per tenir aquest front controlat.

Una cultura de ciberseguretat sòlida fomenta la confiança enfront de clients, socis i empleats, demostrant el compromís que adquireix l'empresa amb relació a la protecció de les seves dades.

Implica la implementació de tecnologies de protecció, sí, però també la creació d'una mentalitat en la qual tots els empleats entenguin -i siguin conscients- de la importància de protegir els actius digitals, i adoptin mesures i pràctiques segures, en el seu dia a dia.

La formació contínua, la presa de consciència sobre riscos i l'adopció de polítiques i procediments per prevenir i respondre als incidents de seguretat de manera correcta, serien algunes d'aquestes mesures i pràctiques segures a implementar.

Si tot això es dona, es traduirà en una clara avantatge competitiva, doncs cal no oblidar que cada cop hi

La ciberseguretat, un imperatiu empresarial

TRIBUNA
LAURA ESCAMILLA

ha més consumidors i empreses que valoren la seguretat com a un factor clau alhora d'escollir amb qui fer negocis.

L'assessorament en matèria legal i un bon suport en dret digital pren cada cop més importància davant aquesta casuística.

Els empresaris i CEO's de les organitzacions han d'estar ben formats per tal de poder interpretar sempre la normativa de manera correcta i complir amb les obligacions legals que pertoquin. D'aquesta manera, podran protegir la companyia, no només en termes financers, evitant despeses, multes i litigis, si-

nó també en temes reputacionals - com hem avançat abans -, vigilant que no s'erosioni la confiança dels clients i això no dificulti l'atracció de nous negocis.

I això sense parlar de les interrupcions que comporta al negoci quan hi ha un ciberatac i com incideix en la pèrdua de productivitat, retards i disminució d'ingressos.

Un bon servei jurídic hauria d'estar integrat en l'ADN de l'empresa, per tal que es pugui redactar una política de privadesa clara i concisa que compleixi amb el RGPD, que implementi un sistema de gestió de riscos i que formi al personal en matèria de seguretat informàtica.

La ciberseguretat no és pas un luxe sinó un tema complex, que està sempre en constant evolució, perquè qui actua atacant la seguretat digital està, constantment aprenent nous processos i noves formes de posar en risc els actius de les empreses per obtenir un benefici econòmic. Per tant, no podem ignorar el fet que hem d'estar sempre un pas per endavant, i tenir present que la ciberseguretat és una de les millors inversions de futur si volem estar fora de perill. ■

Laura Escamilla és advocada experta en dret corporatiu i tecnològic

Si ens ho haguessin dit al mes de març ho hauríem signat: a mig setembre, a Catalunya en tot l'any 2024, en 390 incendis han cremat poc més de 660 ha (379 forestals).

La sequera acumulada de diversos anys que ha sumat ja 66.550 ha, ens ha deixat paisatges forestals on les fosques clapes d'arbres irremissiblement morts, són molt evidents.

La situació de persistent sequera i la gran mortaldat d'arbres feien preveure una campanya d'incendis realment difícil. Les pluges esparses de maig, juny i juliol, les temperatures relativament suaus, comparades amb les onades de calor que havíem patit anys enrere, i l'efectivitat de les primeres intervencions, ha facilitat un balanç francament positiu. Fins quan?

Ens ha tocat la loteria. No poden dir el mateix altres països com els nostres veïns portuguesos o com Grècia que després d'un 2023 amb 160.000 ha cremades, aquest any anava pel camí quan a mig agost les flames s'acostaven a la capital. El Sistema Europeu d'informació sobre incendis forestals avisa que les xifres a Europa i la conca mediterrània manifesten una alarmant correlació creixent amb l'escalfament global.

Un escalfament que a la Mediterrània avança força més ràpid. A finals d'agost, l'agència europea Copernicus ensenyava uns mapes

Sequera sense incendis, fins quan?

TRIBUNA
RUFÍ CERDÁN

que cremaven els ulls de tan vermell. En algunes zones la temperatura de l'aigua del mar superava els 30° i en tota la seva superfície es baten rècords des que es tenen mesures. L'afectació negativa a la vida marina és molt important, però també l'alteració dels cicles de pluges que es tornen més irregulars i torrencials, com s'ha comprovat a les Balears, a certes parts del nostre litoral i de forma molt més dramàtica al centre d'Europa.

Ja fa uns quants anys que en el món de la prevenció dels incendis forestals es parla de la paradoxa de l'extinció: En un context general de manca de gestió forestal que redueixi el combustible, com a mí-

nim a les àrees estratègiques per evitar la propagació dels grans incendis, tota la biomassa que no ha cremat en un any bo, augmenta la càrrega disponible per al següent, mentre s'incrementa la capacitat de destrucció de cada nova generació de focs.

Ja ha quedat més que demostrat que cal fer gestió forestal amb aclarides selectives, control del sotabosc amb pastures o cremes controlades per reduir la intensitat de la propagació, per minvar la sequera, per incrementar l'aigua disponible a cada conca; i tot plegat requereix planificació i recursos públics. Però encara tenim pendent l'aprovació fallida del Pla de política Forestal des de fa més de deu anys, emmarcat per una llei forestal que ja s'acosta als cinquanta anys.

Però no n'hi ha prou amb indignar-se davant de la inacció política, ni tampoc resignar-se perquè no podem canviar-la. Tot pot canviar si som creatius i responsables: si fem dels límits i del coneixement font d'energia per avançar. És el que anomenem resiliència: l'art de treure profit de les dificultats i dels fracassos, com ens ensenya la mateixa natura. No és cap broma: ens hi va la vida. ■

Rufí Cerdán és geògraf

Finançament, acords i eleccions als EUA

EL CROQUIS
JOSEP CAMPRUBÍ

Aquesta mateixa setmana, alguns mitjans de comunicació han tornat a parlar d'un tema recurrent que no s'acaba de solucionar mai: la qüestió del finançament de Catalunya. O sigui de la molt destacada diferència entre allò que recapta l'Estat procedent del territori català i allò que realment hi inverteix. Un fet que s'ha comentat tantes vegades que sembla mentida que encara s'hi hagi de tornar. En aquests moments la presidència de la Generalitat és en mans del PSC. Per tant, des de la Conselleria d'Economia seria del tot lògic que s'enfoqués decididament amb el govern estatal del PSOE la qüestió de la falta d'inversions suficients a Catalunya. Però és clar, hi ha un problema: fer a Catalunya les inversions que li corresponen en proporció a la seva aportació als ingressos de l'Estat, com seria considerat des del conjunt de comunitats autònomes? S'entendria com una actuació lògica i normal o es qualificaria de favoritisme? O bé fins i tot seria titllat de concessió inacceptable als sectors independentistes? D'aquí a una temporada s'anirà veient com evoluciona el dèficit d'inversions públiques que fins ara ha estat una constant habitual al nostre país. Però no sembla gens probable que la situació arribi a millorar gaire.

Canviant sobtadament d'àmbit geogràfic cal recordar que d'aquí a un mes i mig, el dimarts 5 de novembre, hi haurà eleccions als EUA. Per descomptat que no seran unes eleccions qualssevol, com les que tenen lloc a molts països del món i passen gairebé del tot desapercebudes. Les eleccions nord-americanes tenen sempre un ressò informatiu destacat i molt probablement les d'aquest novembre seran especialment interessants perquè enfronten un candidat i una candidata radicalment diferents. D'una banda, pel partit republicà s'hi presenta Donald Trump, un personatge del tot polèmic i controvertit, per la seva manera de ser i d'opinar, i les seves reaccions primàries i contradictòries. Trump ja es va presentar a les eleccions del 2020 i les va guanyar. A les eleccions d'aquest novembre els seus oponents del partit demòcrata presenten una dona com a candidata a la presidència dels EUA, Kamala Harris, que ja va ser la candidata a la vicepresidència també el 2020. Però aquesta vegada, segons les enquestes preelectorals, el tàndem Kamala Harris i Tim Walz, que és el candidat demòcrata a vicepresident, sembla que tenen possibilitats reals de guanyar sobre un Trump que s'ha desqualificat pels seus excessos i embolics de tota mena. Serà interessant de veure com acabaran sent els resultats electorals.

Tornant a l'àmbit català val la pena de recordar l'acord signat entre ERC i PSC quan es preparava la investidura de Salvador Illa com a president de la Generalitat. Es feia referència concreta a instaurar un «finançament singular», de manera que l'Agència Tributària de Catalunya es faci càrrec de la gestió, recaptació i liquidació de tots els impostos que es paguen al nostre país. S'hi parlava també de la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, de la defensa i la promoció de la llengua catalana, de reforçar la projecció exterior de la Generalitat, etc. Tot ben detallat en un conjunt de mesures que ocupen 25 pàgines. Caldrà seguir amb atenció el desplegament efectiu de l'acord perquè no seria acceptable que havent-se fet realitat la investidura presidencial de Salvador Illa no s'acomplís del tot allò que es va signar. ■